

ning. Noget Eignende forekommer længere henne i Beretningen; men der tilføies med Hensyn til Vandingsagen, at man mener om 5 eller 10 Mar at kunne undvære Tilskud fra Statens Side. Under Nr. 55 kommer man til den samme Sag, idet Indenrigsministeren ved Ændringsforslaget under Nr. 25 forlanger, at Indenrigsministeriet indtil videre skal overtage Lønningen til Kapitain Dalgas med 1,800 Rd. Krigsministeriet har forlangt Kapitaenen tilbage til Tjeneste i Ingenieurkorpset og har, uagtet der — saa vidt Udvalget bekjendt — er gjort Anstrengelse i den Henseende fra Indenrigsministeriets Side, ikke villet afstaa fra dette Forlangende, men er dog gaaet ind paa, saa fremt Krigsministeriet kunde bespare hans Lønning, at undvære Kapitain Dalgas. Det gjælder altsaa egentlig ikke Kapitaenen selv personlig i Ingenieurkorpset, men snarere hans Lønning, og det er da for Dvrigt let forstaaeligt, at man ønsker at faae en Premierlieutenant i Ingenieurkorpset til at avancere op i det Nummer, som Kapitain Dalgas har staaet i i nogle Aar, uagtet han har været i Sylland. Der kunde saaledes af Hensyn til Ingenieurkorpsets Lav ikke være Noget i Veien for at gaa ind paa Ministerens Forslag, efterdi det, som sagt, ikke er Kapitain Dalgas's Kræfter, man trenger til i Ingenieurkorpset, men blot hans Lønning. Man søger nu at arrangere det saaledes — og det er sket med Ubefaling fra Amtsrådene, hvilket Ingen kan finde forunderligt, selv om Nogen vilde have fundet det naturligere, at Amtsrådene havde sagt, at naar Galt skulde være, saa vilde de hellere selv udrede Lønningen til ham — at Indenrigsministeriets Budget overtager de 1,800 Rd. Det er derved en dobbelt Uregelmæssighed, dels den af mig antydede, at vi sære en Lønning, der tilhører Krigsministeriet til en Ingenieurkapitain, over paa Indenrigsministeriets Budget, dels den, at vedkommende Officer, efter i flere Aar at have staaet i en Ingenieurkorpset meget lidet vedkommende Tjeneste i Nummer, alligevel bliver staaende i Ingenieurkorpset udenfor Nummer. Det er en Anvendelse af en Paragraf i Lovloven, som vistnok har faaet et for vidt Omfang. Der er altsaa to Uregelmæssigheder her. Vilde man derfor holde strengt paa de rette Principer i den Rækning, maatte man have negtet Indenrigsministerens Forslag, og det have da ogsaa flere af Udvalgets Medlemmer været stemte for; men efter de indtrængende Forsøillinger, der ere gjorte, dels i Oplysninger, der foreligge, dels i den ærede Ministers mundtlige Meddelelser til Udvalget, og dels paa anden Maade, som alle gaa ud paa, at for Tiden vilde det skade meget betydelig den Virksomhed, som Høvedelskabet udøver, dersom Kapitain Dalgas skulde drages bort fra Bestyrelsen, saa har Finantsudvalget troet at burde træde Principerne under Fødderne for Realitetens Skyld og sagt: Vi anbefale det ærede

Thing at stemme for, at de 1,800 Rd. midlertidig bevilges her. — Under Nr. 56 findes af Mindretallet begrundet et Ændringsforslag, som staaer opført under Nr. 26; det gaar ud paa, at et Beløb paa 200 Rd., der er forlangt til Forhøielse af Lønningen for Forstanderen for Beslagsmedien paa Landbohøjskolen, skal stettes. Mindretallet holder ikke stærkt paa dette Spørgsmaal lige overfor Flertallet i Thinget og den ærede Minister; men man har set Sagen saaledes — hvilket Flertallet ikke har gjort — at man har troet det rigtigst at fremsætte Forslag for det ærede Thing, idet man vil henstille, hvorvidt man vil underkende vor, Mindretallets, Betragtning eller ikke. — Jeg er nemlig saa uheldig, skjøndt Ordfører for Udvalget, her at være i Mindretallet. Sagen er nemlig den, at ved Lov af 1ste April 1871 § 2 blev der afsat til Honorar for Docenter 5,000 Rd. Dette Beløb er ved tidligere Bevillinger blevet overfiredet; eller man er ikke gaaet ned dertil — hvad jo ogsaa kan siges — og der er f. Ex. paa Finantsloven for indværende Finantsaar en Oversfridelse af 766 Rd. 77 ø. Nu foreslaar den ærede Minister dette ekstraordinære Beløb forhøiet med endvidere 200 Rd., fordi han mener, at bemeldte Forstander for Beslagsmedien har været antagen tidligere ved en Lønningslov og paa visse bestemte Betingelser. Mindretallet har ment, at naar man fulgte denne Fremgangsmaade, saa vare Lønningslovene i Grunden til ingen Nytte, idet man kun brugte dem, naar de gave Medhold i Forlangendet, men hvis ikke, saa forlangte man et Tillæg; man fastholdt Lønningslovens Bestemmelse, forsaavidt som man fandt dem heldige, men forlader dem, naar man ikke finder det; hvorledes man end vender og dreier det, saa faar man kun Tab ud af at behandle Lønningslovene. Det er muligt, at den vedkommende Mand har god moralsk Ret til at faae dette Tillæg, men saa maa det dog antages, at den ærede Minister igjennem de 5,700 Rd., han allerede har, vil kunne finde Dækning for dette Krav. — Under Nr. 57 i Betænkningen har Flertallet udtalt sig for en Forhøielse af Betalingen for Undervisningen ved Landbohøjskolen. Med Hensyn til Betalingen for denne Undervisning tillader jeg mig at henvisse til Betænkningen fra ifjor, Tillæg B. Side 55 og 56. Den synes at være meget for lav, idet man har fulgt det Princip — hvilket paa flere Punkter er indbeføkket af Rikts- og Undervisningsministeren — at sætte en vis passende høi Betaling som Regel, hvori der skulde gives en Lettelse for de mindre Formuende og fri Undervisning for de Uformuende. Derved kommer man til at gjøre bedre Ret og Skjel baade opad og nedad paa Formueenhedens Stige. Jeg antager, at den høitærede Minister i alt Fald vil tage hele dette Spørgsmaal under omhyggelig Overveielse, og at han forsaavidt han kan gaa ind paa denne